

Dziennik Urzędowy L 197

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 49

19 lipca 2006

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1103/2006 z dnia 18 lipca 2006 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	1
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1104/2006 z dnia 18 lipca 2006 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 831/2002 wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 322/97 w sprawie statystyki Wspólnoty, dotyczące dostępu do poufnych danych do celów naukowych ⁽¹⁾	3
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1105/2006 z dnia 18 lipca 2006 r. ustalające kwoty pomocy w odniesieniu do suszu paszowego na rok gospodarczy 2005/2006	5
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1106/2006 z dnia 18 lipca 2006 r. ustalające refundacje wywozowe dla cukru białego i cukru surowego wywożonych w stanie nieprzetworzonym	7

II Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa

Komisja

2006/498/WE:

★ Decyzja Komisji z dnia 14 lipca 2006 r. zobowiązująca państwa członkowskie do podjęcia środków w celu zapewnienia, by na rynek wprowadzane były wyłącznie zapalniczki zabezpieczone przed uruchomieniem przez dzieci, oraz w celu zakazania wprowadzania na rynek zapalniczek-gadżetów (notyfikowana jako dokument nr C(2006) 1887 oraz dokument nr C(2006) 1887 COR) ⁽¹⁾	9
--	---

Akty przyjęte na mocy Tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej

2006/499/WPZiB:

★ Decyzja Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa MONUC SPT/1/2006 z dnia 30 maja 2006 r. w sprawie przyjęcia wkładów państw trzecich w operację wojskową Unii Europejskiej wspierającą Misję Obserwacyjną Organizacji Narodów Zjednoczonych w Demokratycznej Republice Konga (MONUC) podczas wyborów	14
--	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1103/2006

z dnia 18 lipca 2006 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 19 lipca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 lipca 2006 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 386/2005 (Dz.U. L 62 z 9.3.2005, str. 3).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 18 lipca 2006 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	096	42,0
	999	42,0
0707 00 05	052	96,5
	999	96,5
0709 90 70	052	80,2
	999	80,2
0805 50 10	052	61,1
	388	67,3
	524	54,8
	528	56,6
	999	60,0
0808 10 80	388	88,6
	400	104,8
	404	83,4
	508	87,7
	512	84,7
	524	45,3
	528	83,7
	720	46,9
	804	102,3
	999	80,8
0808 20 50	388	105,0
	512	101,6
	528	86,5
	720	32,3
	804	120,7
	999	89,2
0809 10 00	052	128,7
	999	128,7
0809 20 95	052	286,0
	400	373,1
	404	426,8
	999	362,0
0809 30 10, 0809 30 90	052	129,4
	999	129,4
0809 40 05	052	60,3
	624	135,7
	999	98,0

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 750/2005 (Dz.U. L 126 z 19.5.2005, str. 12). Kod „999” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1104/2006

z dnia 18 lipca 2006 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 831/2002 wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 322/97 w sprawie statystyki Wspólnoty, dotyczące dostępu do poufnych danych do celów naukowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 322/97 z dnia 17 lutego 1997 r. w sprawie statystyk Wspólnoty⁽¹⁾, w szczególności jego art. 17 ust. 2 i art. 20 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 831/2002⁽²⁾ określa, w celu umożliwienia opracowywania wniosków statystycznych do celów naukowych, warunki, na których może zostać przyznany dostęp do poufnych danych przekazywanych organom Wspólnoty. W rozporządzeniu tym wymienione są różne badania i źródła danych, do których rozporządzenie to ma zastosowanie.

(2) Rośnie zapotrzebowanie ze strony naukowców i środowiska naukowego jako całości na dostęp w celach naukowych także do poufnych danych z badania struktury zarobków. Badanie struktury zarobków zawiera zharmonizowane i uporządkowane dane dotyczące zarobków brutto, płatnych godzin i liczby dni płatnego urlopu na rok w całej UE, gromadzone co cztery lata na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 530/1999 z dnia 9 marca 1999 r. dotyczącego statystyk strukturalnych odnoszących się do zarobków i kosztów pracy⁽³⁾. Dostęp do tych poufnych danych przyniósłby korzyści dla prac badawczych dotyczących zarobków osób fizycznych i ich związków z cechami charakterystycznymi pracodawcy. W związku z tym badanie to powinno zostać włączone do wykazu znajdującego się w rozporządzeniu (WE) nr 831/2002.

(3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Poufności Danych Statystycznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 831/2002 wprowadza się następujące zmiany:

⁽¹⁾ Dz.U. L 52 z 22.2.1997, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 133 z 18.5.2002, str. 7.

⁽³⁾ Dz.U. L 63 z 12.3.1999, str. 6. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003.

1) artykuł 5 ust. 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Organ Wspólnoty może udostępniać w swoich pomieszczeniach dane poufne uzyskane z następujących badań lub źródeł danych statystycznych:

— europejskie badanie panelowe budżetów gospodarstw domowych (ECHP),

— badanie na temat siły roboczej,

— badanie wspólnotowe na temat innowacji,

— badanie na temat ustawicznego szkolenia zawodowego,

— badanie struktury zarobków.

Jednakże na wniosek organu krajowego, który dostarczył danych, dostęp do danych uzyskanych od tego organu krajowego nie zostanie przyznany dla danego programu badawczego.”;

2) artykuł 6 ust. 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Organ wspólnotowy może udostępniać zestawy danych cząstkowych, przetworzonych w celu zachowania anonimowości, uzyskanych z następujących badań lub źródeł danych statystycznych:

— europejskie badanie panelowe budżetów gospodarstw domowych (ECHP),

— badanie na temat siły roboczej,

— badanie wspólnotowe na temat innowacji,

— badanie na temat ustawicznego szkolenia zawodowego,

— badanie struktury zarobków.

Jednakże na wniosek organu krajowego, który dostarczył danych, dostęp do danych uzyskanych od tego organu krajowego nie zostanie przyznany dla danego programu badawczego.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 lipca 2006 r.

W imieniu Komisji
Joaquín ALMUNIA
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1105/2006**z dnia 18 lipca 2006 r.****ustalające kwoty pomocy w odniesieniu do suszu paszowego na rok gospodarczy 2005/2006**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1786/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku suszu paszowego ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 20,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1786/2003 ustala kwoty pomocy dla zakładów przetwórczych w odniesieniu do suszu paszowego w ramach maksymalnych ilości gwarantowanych określonych w art. 5 ust. 1 wymienionego rozporządzenia.
- (2) Ilości na rok gospodarczy 2005/2006, o których państwa członkowskie poinformowały Komisję zgodnie z art. 33 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia Komisji (WE) nr 382/2005 z dnia 7 marca 2005 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1786/2003 w sprawie wspólnej organizacji rynku suszu paszowego ⁽²⁾, obejmują ilości zapasów na dzień 31 marca 2006 r., które mogłyby zgodnie z art. 34a wyżej wymienionego rozporządzenia kwalifikować się do pomocy przewidzianej na rok gospodarczy 2005/2006.
- (3) Zgodnie z art. 6 ust. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 785/95 z dnia 6 kwietnia 1995 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 603/95 w sprawie wspólnej organizacji rynku suszu paszowego ⁽³⁾, w powiązaniu z art. 36 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 382/2005, w roku gospodarczym 2005/2006 należy przydzielić również ilości,

które nie mogły zostać uwzględnione w roku gospodarczym 2004/2005 ze względu na późne powiadomienie państwa członkowskiego.

- (4) Z przekazanych informacji wynika, że w odniesieniu do suszu paszowego maksymalna ilość gwarantowana została przekroczona.
- (5) Zgodnie z art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1786/2003 wysokość pomocy w odniesieniu do suszu paszowego wynosi 33 EUR za tonę.
- (6) W odniesieniu do państw członkowskich stosujących fakultatywny okres przejściowy zgodnie z art. 71 rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 ⁽⁴⁾ należy ustalić wysokość pomocy, o której mowa w art. 71 ust. 2 akapit drugi, zgodnie z przepisami art. 35 rozporządzenia (WE) nr 382/2005.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do roku gospodarczego 2005/2006 wysokość pomocy dla suszu paszowego ustala się zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 lipca 2006 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 114. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 456/2006 (Dz.U. L 82 z 21.3.2006, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 61 z 8.3.2005, str. 4. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 432/2006 (Dz.U. L 79 z 16.3.2006, str. 12).

⁽³⁾ Dz.U. L 79 z 7.4.1995, str. 5. Rozporządzenie uchylone rozporządzeniem (WE) nr 382/2005.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem 953/2006 (Dz.U. L 175 z 29.6.2006, str. 1).

ZAŁĄCZNIK

Wysokość pomocy w odniesieniu do suszu paszowego

Rok gospodarczy 2005/2006

Państwo członkowskie	Pomoc, o której mowa w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1786/2003 EUR/t	Pomoc, o której mowa w art. 71 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 EUR/t
Belgia	—	
Republika Czeska	33,00	
Dania	33,00	
Niemcy	33,00	
Grecja	33,00	22,233
Hiszpania	33,00	23,036
Francja	33,00	35,535
Irlandia	33,00	
Włochy	33,00	
Litwa	33,00	
Luksemburg	—	
Węgry	33,00	
Niderlandy	33,00	35,830
Austria	33,00	
Polska	33,00	
Portugalia	33,00	
Słowacja	33,00	
Finlandia	33,00	35,830
Szwecja	33,00	
Wielka Brytania	33,00	

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1106/2006**z dnia 18 lipca 2006 r.****ustalające refundacje wywozowe dla cukru białego i cukru surowego wywożonych w stanie nieprzetworzonym**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 32 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że różnica między cenami na rynku światowym na produkty wyszczególnione w art. 1 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia a cenami na te produkty na rynku wspólnotowym może być objęta refundacją wywozową.
- (2) Biorąc pod uwagę aktualną sytuację na rynku cukru, refundacje wywozowe powinny być ustalone zgodnie z zasadami i niektórymi kryteriami przewidzianymi w art. 32 i 33 rozporządzenia (WE) nr 318/2006.
- (3) Artykuł 33 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 318/2006 stanowi, że ze względu na sytuację na rynku światowym lub szczególne wymagania niektórych rynków może zaistnieć konieczność zróżnicowania refundacji w zależności od miejsca przeznaczenia.

(4) Refundacją mogą być objęte jedynie te produkty, które są dopuszczone do swobodnego przepływu wewnątrz Wspólnoty i które spełniają wymogi rozporządzenia (WE) nr 318/2006.

(5) Celem negocjacji prowadzonych w ramach Układów Europejskich między Wspólnotą Europejską a Rumunią i Bułgarią jest w szczególności liberalizacja handlu produktami objętymi wspólną organizacją danego rynku. W przypadku obu krajów refundacje wywozowe powinny być zatem zniesione.

(6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje wywozowe przewidziane w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 318/2006 przyznaje się w odniesieniu do produktów i ilości określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 19 lipca 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 lipca 2006 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1.

ZAŁĄCZNIK

Refundacje wywozowe do cukru białego i cukru surowego wywożonych w stanie nieprzetworzonym mające zastosowanie od dnia 19 lipca 2006 r. ^(e)

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
1701 11 90 9100	S00	EUR/100 kg	22,88 ^(f)
1701 11 90 9910	S00	EUR/100 kg	21,55 ^(f)
1701 12 90 9100	S00	EUR/100 kg	22,88 ^(f)
1701 12 90 9910	S00	EUR/100 kg	21,55 ^(f)
1701 91 00 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2488
1701 99 10 9100	S00	EUR/100 kg	24,88
1701 99 10 9910	S00	EUR/100 kg	23,42
1701 99 10 9950	S00	EUR/100 kg	23,42
1701 99 90 9100	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,2488

NB: Miejsca przeznaczenia są określone w następujący sposób:

S00: wszystkie miejsca przeznaczenia z wyjątkiem: Albanii, Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Bułgarii, Rumunii, Serbii, Czarnogóry, Kosowa, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii.

^(e) Ilości określone w niniejszym Załączniku nie mają zastosowania począwszy od dnia 1 lutego 2005 r. zgodnie z decyzją Rady 2005/45/WE z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie zawarcia i tymczasowego stosowania Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską zmieniającej Umowę pomiędzy Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. odnośnie przepisów znajdujących zastosowanie do przetworzonych produktów rolnych (Dz.U. L 23 z 26.1.2005, str. 17).

^(f) Kwota ta ma zastosowanie w odniesieniu do cukru surowego z uzyskiem wynoszącym 92 %. W przypadku gdy uzysk wywożonego cukru surowego ma wartość inną niż 92 %, w odniesieniu do każdej przedmiotowej operacji wywozu należy mającą zastosowanie kwotę refundacji przemnożyć przez współczynnik przeliczeniowy, który otrzymuje się przez podzielenie uzysku wywożonego cukru surowego, obliczonego zgodnie z przepisami pkt III ust. 3 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 318/2006, przez 92.

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 14 lipca 2006 r.

zobowiązująca państwa członkowskie do podjęcia środków w celu zapewnienia, by na rynek wprowadzane były wyłącznie zapalniczki zabezpieczone przed uruchomieniem przez dzieci, oraz w celu zakazania wprowadzania na rynek zapalniczek-gadżetów

(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 1887 oraz dokument nr C(2006) 1887 COR)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2006/498/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 13,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z dyrektywą 2001/95/WE producenci są zobowiązani do wprowadzania na rynek wyłącznie bezpiecznych produktów.
- (2) Zgodnie z art. 13 dyrektywy 2001/95/WE, jeżeli Komisja uzna, że niektóre produkty stwarzają poważne zagrożenie dla zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów, może ona, z zachowaniem pewnych warunków, przyjmując decyzję zobowiązującą państwa członkowskie do podjęcia tymczasowych środków mających na celu w szczególności ograniczenie wprowadzania na rynek produktów lub uzależnienie wprowadzenia produktów na rynek od spełnienia określonych warunków, zakazanie sprzedaży produktów i wprowadzenie środków towarzyszących wymaganych do zapewnienia przestrzegania tego zakazu lub zobowiązanie do wycofania produktów z rynku lub od konsumentów.
- (3) Komisja może przyjąć taką decyzję w sytuacji, gdy opinie państw członkowskich na temat przyjętej metody lub takiej, która ma zostać przyjęta w odniesieniu do zagrożenia, różnią się znacznie, a ze względu na istotę kwestii bezpieczeństwa danego produktu nie można rozwiązać sprawy zagrożenia stosownie do stopnia pilności danego przypadku zgodnie z procedurami ustanowionymi na mocy szczegółowych przepisów wspólnotowych dotyczących przedmiotowych produktów oraz, gdy zagrożenie można skutecznie wyeliminować tylko poprzez

podjęcie stosownych środków mających zastosowanie na poziomie Wspólnoty, w celu zapewnienia spójnego i wysokiego poziomu ochrony zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów oraz prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego.

- (4) Zapalniczki są produktami niebezpiecznymi, ponieważ są źródłem płomienia i wysokiej temperatury oraz zawierają łatwopalne paliwo. Stwarzają one poważne zagrożenie w przypadku używania przez dzieci, gdyż użycie to może doprowadzić do pożaru, obrażeń ciała, a nawet wypadków śmiertelnych. Biorąc pod uwagę nieodłączny niebezpieczny charakter zapalniczek, znaczną ilość tych produktów wprowadzaną na rynek i możliwe do przewidzenia warunki użytkowania, stopień zagrożenia, jakie stwarzają zapalniczki dla bezpieczeństwa dzieci, należy rozpatrywać w odniesieniu do ich możliwego użycia przez dzieci podczas zabawy.
- (5) Poważne zagrożenie, jakie stwarzają zapalniczki, znajduje potwierdzenie w dostępnych danych i informacjach dotyczących pożarów w UE związanych z dziećmi bawiącymi się zapalniczkami. W raporcie opublikowanym przez Ministerstwo Handlu i Przemysłu Zjednoczonego Królestwa w lutym 1997 r., zatytułowanym „Badania europejskie – wypadki spowodowane przez dzieci poniżej piątego roku życia podczas zabawy zapalniczkami lub zapalniczkami” („European research – accidents caused by children under 5 playing with cigarette lighters and matches”), szacuje się, że w 1997 r. na obszarze UE zabawy zapalniczkami były przyczyną 1 200 pożarów, 260 przypadków obrażeń ciała i 20 wypadków śmiertelnych. Nowsze informacje potwierdzają, że znaczna liczba poważnych, w tym śmiertelnych wypadków w UE jest w dalszym ciągu powodowana przez dzieci bawiące się niezabezpieczonymi zapalniczkami.

⁽¹⁾ Dz.U. L 11 z 15.1.2002, str. 4.

- (6) Przepisy określające wymagania dotyczące zabezpieczenia zapalniczek przed uruchomieniem przez dzieci, które są równoważne wymaganiom przyjętym w niniejszej decyzji, istnieją w Australii, Kanadzie, Nowej Zelandii i Stanach Zjednoczonych Ameryki (USA). Ustanowienie przepisów w USA zostało poprzedzone badaniami. W projekcie rozporządzenia w sprawie zapalniczek, opracowanym w 1993 r. przez amerykańską Komisję ds. Bezpieczeństwa Produktów Konsumenckich (Consumer Product Safety Commission), szacowano, że zapalniczki użyte przez dzieci w USA były rocznie przyczyną ponad 5 000 pożarów, 1 150 przypadków obrażeń ciała oraz 170 wypadków śmiertelnych.
- (7) Wymagania dotyczące zabezpieczenia zapalniczek przed uruchomieniem przez dzieci wprowadzono w USA w 1994 r. Według badań dotyczących skuteczności tego wymogu, przeprowadzonych w USA w 2002 r., nastąpił 60 % spadek występowania pożarów, przypadków obrażeń ciała i wypadków śmiertelnych.
- (8) Konsultacje z państwami członkowskimi w ramach Komitetu powołanego na mocy art. 15 dyrektywy 2001/95/WE wykazały, że państwa członkowskie różnią się znacznie w kwestii podejścia, jakie należy zastosować w celu postępowania z zagrożeniem, jakie stwarzają zapalniczki niezabezpieczone przed uruchomieniem przez dzieci.
- (9) Istnieją dwie normy techniczne dotyczące bezpieczeństwa zapalniczek: norma europejska i międzynarodowa EN ISO 9994:2002 „Zapalniczki – Wymagania Bezpieczeństwa”, która ustanawia wymagania dotyczące jakości, niezawodności i bezpieczeństwa zapalniczek oraz odpowiednich procedur badań produkcyjnych, ale nie zawiera specyfikacji dotyczących zabezpieczenia przed uruchomieniem przez dzieci, oraz europejska norma EN 13869:2002 „Zapalniczki – Bezpieczeństwo dla dzieci – wymagania bezpieczeństwa i metody badań”, która ustanawia wymagania dotyczące zabezpieczania przed uruchomieniem przez dzieci.
- (10) Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 4 dyrektywy 2001/95/WE Komisja opublikowała odniesienia do normy EN ISO 9994:2002 w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽¹⁾, domniemając tym samym zgodność z ogólnymi wymaganiami bezpieczeństwa określonymi w dyrektywie 2001/95/WE w zakresie zagrożeń objętych tą normą. W celu zabezpieczenia zapalniczek przed uruchomieniem przez dzieci niektóre państwa członkowskie uważają, że Komisja powinna również opublikować w odniesieniu do normy EN 13869:2002. Inne państwa członkowskie uważają jednak, że normę tę należy najpierw poddać zasadniczej zmianie.
- (11) Ze względu na brak środków wspólnotowych dotyczących zabezpieczania zapalniczek przed uruchomieniem przez dzieci oraz zakazu wprowadzania na rynek zapalniczek-gadżetów, niektóre państwa członkowskie mogą przyjąć w tym zakresie różniące się od siebie środki krajowe. Wprowadzenie takich środków spowodowałoby bez wątpienia różnicowanie poziomu ochrony oraz doprowadziłoby do powstania wewnątrzspółnotowych barier w handlu zapalniczkami.
- (12) W prawie wspólnotowym nie istnieją szczegółowe przepisy dotyczące zapalniczek. Ze względu na istotę kwestii bezpieczeństwa tego produktu nie można rozwiązać sprawy zagrożenia stwarzanego przez zapalniczki w sposób właściwy dla stopnia pilności tego przypadku zgodnie z innymi procedurami ustanowionymi w szczegółowych przepisach prawa wspólnotowego. Konieczne jest zatem przyjęcie decyzji, zgodnie z art. 13 dyrektywy 2001/95/WE.
- (13) Z uwagi na poważne zagrożenie, jakie stwarzają zapalniczki, oraz w celu utrzymania stałego wysokiego poziomu ochrony zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów w UE, jak również unikania barier w handlu, należy przyjąć decyzję tymczasową, zgodnie z art. 13 dyrektywy 2001/95/WE. Decyzja ta powinna zapewnić szybkie doprowadzenie do sytuacji, w której na rynek będzie można wprowadzać wyłącznie zapalniczki zabezpieczone przed uruchomieniem przez dzieci. Decyzja ta powinna również zapobiec dalszym stratom i wypadkom śmiertelnym, do czasu opracowania trwałego rozwiązania, które powinno być oparte na porozumieniu międzynarodowym.
- (14) Wymagania niniejszej decyzji dotyczące zabezpieczenia przed uruchomieniem przez dzieci powinny objąć zapalniczki jednorazowe, ponieważ niebezpieczeństwo ich niewłaściwego użycia przez dzieci jest szczególnie duże. Badania „Harwood’s study”, przeprowadzone w USA w 1987 r. pokazały, że przyczyną średnio 96 % wypadków spowodowanych przez dzieci bawiące się zapalniczkami były zapalniczki jednorazowe. Zapalniczki inne niż jednorazowe są przyczyną bardzo małej liczby wypadków. Są to zapalniczki ekskluzywne lub inne wartościowe zapalniczki, które są konstruowane, produkowane i wprowadzane na rynek w sposób zapewniający bezpieczny i długotrwały użytek oraz którym towarzyszy pisemna gwarancja, i które są objęte serwisem posprzedażnym umożliwiającym wymianę lub naprawę ich części podczas całego cyklu życia. Zapalniczki te cechuje wyrafinowane wzornictwo, zastosowanie drogich materiałów, ekskluzywny wizerunek oraz niski stopień zastępowalności przez inne rodzaje zapalniczek, jak również dystrybucja w punktach sprzedaży stosownych do prestiżu i ekskluzywnego wizerunku marki. Twierdzenia te potwierdza fakt, że konsumenci zwracają większą uwagę na bardziej wartościowe zapalniczki przeznaczone do długotrwałego użytku.
- (15) Zakazem należy objąć wszystkie zapalniczki w jakikolwiek sposób przypominające inne przedmioty powszechnie uznane za atrakcyjne dla dzieci lub przeznaczone do używania przez nie. Definicja ta obejmuje, lecz nie jest do nich ograniczona, zapalniczki, których kształt przypomina postaci z filmów rysunkowych, zabawki, broń palną, zegarki, telefony, instrumenty muzyczne, pojazdy, postaci ludzkie lub części ciała, zwierzęta, potrawy lub napoje, lub zapalniczki odtwarzające dźwięki, lub zapalniczki z efektami świetlnymi lub ruchomymi elementami, lub zapalniczki w inny sposób przyciągające uwagę, zazwyczaj określane jako zapalniczki-gadżety, z którymi wiąże się duże zagrożenie niewłaściwego użycia przez dzieci.

⁽¹⁾ Dz.U. C 100 z 24.4.2004, str. 20.

- (16) W celu ułatwienia producentom zapalniczek spełnienia wymogu stosowania zabezpieczeń przed uruchomieniem ich produktów przez dzieci stosowne jest zamieszczenie odniesienia do odpowiednich danych technicznych podanych w europejskiej normie EN 13869:2002, tak aby zapalniczki spełniające odpowiednie wymagania techniczne norm krajowych stanowiących transpozycję normy europejskiej można było uznać za spełniające wymóg zabezpieczenia zapalniczek przed uruchomieniem przez dzieci określony w niniejszej decyzji. W tym samym celu zapalniczki spełniające wymagania ustanowione w odpowiednich przepisach państw nienależących do UE, w których obowiązują wymagania dotyczące zabezpieczenia zapalniczek przed uruchomieniem przez dzieci równoważne wymaganiom ustanowionym w niniejszej decyzji, należy uznać za spełniające wymóg dotyczący zabezpieczenia przed uruchomieniem przez dzieci zawarty w niniejszej decyzji.
- (17) Spójne i skuteczne egzekwowanie wymogu zabezpieczenia przed uruchomieniem przez dzieci ustanowionego w niniejszej decyzji wymaga, by producent przedstawił właściwym organom na ich żądanie sprawozdania z badań przygotowane przez jednostki badawcze, akredytowane przez organy akredytacyjne będące członkiem międzynarodowych organizacji akredytacyjnych lub uznane przez właściwe organy państw członkowskich, lub przygotowane przez jednostki badawcze uznane do przeprowadzania tego typu badań przez organy innych państw, w których obowiązują wymagania bezpieczeństwa równoważne wymaganiom ustanowionym w niniejszej decyzji. Producenci zapalniczek powinni na żądanie właściwych organów wyznaczonych na mocy art. 6 dyrektywy 2001/95/WE bezzwłocznie przedstawić im wszystkie niezbędne dokumenty. W przypadku niemożności przedstawienia dokumentacji przez producenta w terminie wyznaczonym przez właściwy organ zapalniczki powinny zostać wycofane z rynku.
- (18) Zgodnie z art. 5 ust. 2 dyrektywy 2001/95/WE dystrybutorzy powinni współdziałać w celu zapewnienia zgodności zapalniczek przez nich dostarczanych z wymaganiami zabezpieczenia przed uruchomieniem przez dzieci ustanowionymi w niniejszej decyzji. W szczególności powinni oni współpracować z właściwymi organami poprzez przedstawianie im na żądanie dokumentacji potrzebnej do określenia pochodzenia zapalniczek.
- (19) Okresy przejściowe przyznane producentom na zastosowanie środków ustanowionych w niniejszej decyzji powinny być możliwie najkrótsze, zgodnie z potrzebą zapobiegania kolejnym wypadkom, przy jednoczesnym uwzględnieniu ograniczeń technicznych i zapewnieniu proporcjonalności. Okresy przejściowe są również potrzebne państwom członkowskim w celu zapewnienia skutecznego stosowania środków, ze względu na znaczną liczbę zapalniczek wprowadzanych rocznie na rynek UE oraz mnogość kanałów dystrybucyjnych tego produktu. Nałożony na producentów obowiązek wprowadzania na rynek wyłącznie zapalniczek zabezpieczonych przed uruchomieniem przez dzieci powinien być stosowany po upływie dziesięciu miesięcy od dnia notyfikacji niniejszej decyzji, natomiast obowiązek dostarczania konsumentom wyłącznie zapalniczek zabezpieczonych przed uruchomieniem przez dzieci będzie miał zastosowanie po upływie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie zakazu wprowadzania tego rodzaju zapalniczek na rynek. Ten ostatni obowiązek zostanie ustanowiony 12 miesięcy po przyjęciu niniejszej decyzji, podczas dokonywania jej rewizji.
- (20) Artykuł 13 ust. 3 dyrektywy 2001/95/WE zakazuje wywozu ze Wspólnoty produktów, które nie są bezpieczne, będących przedmiotem decyzji. Jednakże biorąc pod uwagę strukturę rynku zapalniczek, w szczególności uwzględniając liczbę producentów na całym świecie, wielkość wywozu i przywozu oraz globalizację rynków, zakaz wywozu nie przyczyniłby się do poprawy bezpieczeństwa konsumentów w krajach trzecich, które nie stosują wymogów dotyczących zabezpieczenia przed uruchomieniem przez dzieci, ponieważ zapalniczki wywożone z UE zostałyby zastąpione zapalniczkami niezabezpieczonymi przed uruchomieniem przez dzieci, pochodzącymi z krajów nienależących do UE. Stosowanie art. 13 ust. 3 powinno zatem zostać zawieszono do momentu przyjęcia międzynarodowej normy dotyczącej zabezpieczenia przed uruchomieniem przez dzieci. Nie powinno to naruszać stosowania środków w krajach trzecich, w których obowiązują wymagania zabezpieczenia przed uruchomieniem przez dzieci.
- (21) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ustanowionego na mocy art. 15 dyrektywy 2001/95/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Do celów niniejszej decyzji:

- 1) „zapalniczka” oznacza obsługiwane ręcznie urządzenie do wytwarzania płomienia, zasilane paliwem, wyposażone w zbiorniczek paliwa, który może być wielokrotnie napełniany lub nie, używane zazwyczaj do zapalania w szczególności papierosów, cygar i fajek i które może być używane do zapalania materiałów, takich jak papier, knoty, świece i latarnie.

Nie naruszając zakazu wprowadzania na rynek zapalniczek-gadżetów ustanowionego w art. 2 ust. 2 niniejszej decyzji, definicja ta nie ma zastosowania do zapalniczek przeznaczonych do wielokrotnego napełniania, których producenci przedstawią właściwym organom, na ich żądanie, niezbędne dokumenty potwierdzające, że zapalniczki te są skonstruowane, wyprodukowane i wprowadzone na rynek w celu zapewnienia oczekiwanego stałego i bezpiecznego długotrwałego użytku przez okres co najmniej pięciu lat i są przeznaczone do naprawy, oraz które w szczególności spełniają wszystkie następujące wymagania:

- każda zapalniczka opatrzona jest pisemną gwarancją producenta obejmującą okres co najmniej dwóch lat, zgodnie z dyrektywą 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾;
- istnieje praktyczna możliwość naprawy i bezpiecznego wielokrotnego napełniania zapalniczki podczas całego cyklu życia, w tym w szczególności naprawy jej mechanizmu zapłonowego;

⁽¹⁾ Dz.U. L 171 z 7.7.1999, str. 12.

— części nieulegające zużyciu, lecz mogące ulec zniszczeniu lub zepsuciu w wyniku ciągłego użytkowania po upływie okresu gwarancji, nadają się do wymiany lub naprawy przez upoważniony bądź wyspecjalizowany serwis posprzedażny mający siedzibę w Unii Europejskiej;

2) „zapalniczka-gadżet” oznacza wszystkie zapalniczki określone w pkt 3.2 europejskiej normy EN 13869:2002;

3) „zapalniczka zabezpieczona przed uruchomieniem przez dzieci” oznacza zapalniczkę skonstruowaną i wyprodukowaną w taki sposób, że w normalnych lub możliwych do przewidzenia warunkach użytkowania, w szczególności ze względu na siłę potrzebną do jej uruchomienia lub konstrukcję, lub zabezpieczenie mechanizmu zapłonowego, lub skomplikowaną lub sekwencyjną obsługę, nie mogą jej uruchomić dzieci poniżej 51 miesiąca życia.

Zakłada się, że zabezpieczone przed uruchomieniem przez dzieci są:

a) zapalniczki zgodne z normami krajowymi będącymi transpozycją normy europejskiej EN 13869:2002 w zakresie danych technicznych innych niż opisane w pkt 3.1, 3.4 oraz 5.2.3 przedmiotowej normy;

b) zapalniczki zgodne ze stosownymi przepisami krajów, które nie są członkami UE, w których obowiązują wymagania dotyczące zabezpieczenia przed uruchomieniem przez dzieci równoważne wymaganiom ustanowionym w niniejszej decyzji;

4) „model zapalniczki” oznacza zapalniczki pochodzące od tego samego producenta, które nie różnią się konstrukcją i innymi cechami w sposób mogący zmieniać poziom zabezpieczenia przed uruchomieniem przez dzieci;

5) „badania zabezpieczeń przed uruchomieniem przez dzieci” oznaczają systematyczne badania zabezpieczeń przed uruchomieniem przez dzieci danego modelu zapalniczek na próbie rozpatrywanych zapalniczek, w szczególności badania przeprowadzane zgodnie z normami krajowymi będącymi transpozycją normy europejskiej EN 13869:2002, w zakresie danych technicznych innych niż opisane w pkt 3.1, 3.4 i 5.2.3 przedmiotowej normy lub zgodnie z wymaganiami dotyczącymi badań określonymi w stosownych przepisach krajów niebędących członkami UE, w których obowiązują wymagania dotyczące zabezpieczenia przed uruchomieniem przez dzieci równoważne wymaganiom ustanowionym w niniejszej decyzji;

6) „producent” oznacza producenta w rozumieniu art. 2 lit. e) dyrektywy 2001/95/WE;

7) „dystrybutor” oznacza dystrybutora w rozumieniu art. 2 lit. f) dyrektywy 2001/95/WE.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie zapewnią, by po upływie dziesięciu miesięcy od dnia notyfikacji niniejszej decyzji na rynek wprowadzane były wyłącznie zapalniczki posiadające zabezpieczenia przed uruchomieniem przez dzieci.

2. Państwa członkowskie zakażą wprowadzania na rynek zapalniczek-gadżetów w terminie, o którym mowa w ust. 1.

Artykuł 3

1. Po upływie dziesięciu miesięcy od dnia notyfikacji niniejszej decyzji państwa członkowskie zobowiążą producentów, jako warunek wprowadzenia zapalniczek na rynek, do:

a) przechowywania i niezwłocznego przedstawienia właściwym organom wyznaczonym na mocy art. 6 dyrektywy 2001/95/WE, na ich żądanie, sprawozdania z badań zabezpieczeń przed uruchomieniem przez dzieci w odniesieniu do każdego modelu zapalniczek, razem z próbkami zapalniczek modelu poddanego badaniu, poświadczającego zabezpieczenie modelu zapalniczek wprowadzonego na rynek przed uruchomieniem przez dzieci;

b) poświadczenia właściwym organom, na ich żądanie, że wszystkie zapalniczki z każdej partii wprowadzonej na rynek są identyczne z badanym modelem oraz udostępniania właściwym organom, na ich żądanie, dokumentów dotyczących programu badań i kontroli potwierdzających to poświadczenie;

c) stałego monitorowania zgodności produkowanych zapalniczek z technicznymi rozwiązaniami przyjętymi w celu zapewnienia zabezpieczenia przed uruchomieniem przez dzieci, przy zastosowaniu odpowiednich metod badawczych oraz przechowywania do dyspozycji właściwych organów dokumentacji produkcyjnej niezbędnej do wykazania, że wszystkie wyprodukowane zapalniczki są identyczne z badanym modelem;

d) przechowywania i niezwłocznego przedstawienia właściwym organom, na ich żądanie, nowego sprawozdania z badań zabezpieczeń przed uruchomieniem przez dzieci, jeżeli w modelu zapalniczki wprowadzone zostaną zmiany, które mogą niekorzystnie wpłynąć na spełnienie przez ten model wymagań określonych w niniejszej decyzji.

2. Po upływie dziesięciu miesięcy od dnia notyfikacji niniejszej decyzji państwa członkowskie zobowiązują dystrybutorów do przechowywania i niezwłocznego przedstawienia właściwym organom, na ich żądanie, dokumentacji potrzebnej do określenia wszystkich dostawców zapalniczek wprowadzanych przez nich na rynek w celu zapewnienia ustalenia producenta zapalniczek w całym łańcuchu dystrybucji.

3. Zapalniczki, których producenci i dystrybutorzy nie przedstawią dokumentacji określonej w ust. 1 i 2 w terminie wyznaczonym przez właściwe organy, będą wycofywane z rynku.

Artykuł 4

1. Sprawozdania z badań zabezpieczeń przed uruchomieniem przez dzieci, o których mowa w art. 3, zawierają w szczególności:

- a) nazwę, adres i główną siedzibę producenta, bez względu na miejsce prowadzenia działalności, oraz importera, jeśli zapalniczki są importowane;
- b) pełny opis zapalniczki, w szczególności jej rozmiar, kształt, wagę, rodzaj paliwa, pojemność zbiorniczka, opis mechanizmu zapłonowego, opis rodzaju zabezpieczeń przed uruchomieniem przez dzieci, opis konstrukcji, opis rozwiązań technicznych oraz innych cech, które sprawiają, że zapalniczka taka jest zabezpieczona przed uruchomieniem przez dzieci, zgodnie z definicjami i wymaganiami ustanowionymi w niniejszej decyzji. Obejmuje to w szczególności szczegółowy opis wszystkich wymiarów, siły potrzebnej do uruchomienia lub innych cech, które mogłyby mieć wpływ na zabezpieczenie zapalniczki przed uruchomieniem przez dzieci, w tym progi tolerancji określone przez producenta w odniesieniu do każdej cechy;
- c) szczegółowy opis badań oraz uzyskanych wyników, czas i miejsce przeprowadzenia badań, informacje na temat jednostki badawczej, która je przeprowadziła, oraz szczegóły dotyczące kwalifikacji i kompetencji tej jednostki w zakresie przeprowadzania przedmiotowych badań;
- d) określenie miejsca, w którym zapalniczki są produkowane lub zostały wyprodukowane;
- e) określenie miejsca przechowywania dokumentacji wymaganej na podstawie niniejszej decyzji;
- f) numery akredytacji lub oznaczenie urzędowego uznania jednostki badawczej.

2. Sprawozdania z badań zabezpieczeń przed uruchomieniem przez dzieci, o których mowa w art. 3, są sporządzane przez:

- a) jednostki badawcze akredytowane jako spełniające wymagania ustanowione w normie EN ISO/IEC 17025:2005 „Ogólne wymagania dotyczące kompetencji laboratoriów badawczych i wzorcujących” przez członka Współpracy Międzynarodowej w zakresie Akredytacji Laboratoriów (ILAC) do przeprowadzania badań zabezpieczeń zapalniczek przed uruchomieniem przez dzieci, albo w inny sposób uznane do tego celu przez właściwy organ państwa członkowskiego;
- b) jednostki badawcze, których sprawozdania z badań zabezpieczeń przed uruchomieniem przez dzieci są akceptowane przez jedno z państw, w których obowiązują wymagania dotyczące zabezpieczenia zapalniczek równoważne wymaganiom ustanowionym w niniejszej decyzji.

W celach informacyjnych Komisja opublikuje i w miarę potrzeb będzie aktualizować wykaz jednostek, o których mowa w lit. a) i b).

Artykuł 5

Nie stosuje się zakazu, o którym mowa w art. 13 ust. 3 dyrektywy 2001/95/WE.

Artykuł 6

1. Państwa członkowskie przyjmują konieczne środki w celu zapewnienia zgodności z niniejszą decyzją w ciągu czterech miesięcy od dnia notyfikacji niniejszej decyzji i podają je do publicznej wiadomości. Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

2. Niniejszą decyzję stosuje się przez dwanaście miesięcy od dnia jej notyfikacji.

3. Na podstawie zdobytych doświadczeń oraz postępów zmierzających do opracowania trwałego środka, Komisja przyjmuje decyzję o przedłużeniu obowiązywania niniejszej decyzji o dodatkowe okresy i o konieczności wprowadzenia w niej zmian, w szczególności w art. 1 ust. 1 i 3 oraz art. 4, oraz czy zawieszenie, o którym mowa w art. 5, powinno zostać zniesione. W szczególności Komisja decyduje, czy w przypadku art. 1 ust. 3 można uznać za równoważne z wymaganiami zabezpieczenia przed uruchomieniem przez dzieci ustanowionymi w niniejszej decyzji inne międzynarodowe normy lub krajowe normy lub przepisy, lub inne specyfikacje techniczne, zwłaszcza specyfikacje dotyczące alternatywnych metod lub kryteriów służących określeniu zabezpieczenia zapalniczek przed uruchomieniem przez dzieci. Decyzje, o których mowa w niniejszym ustępie, przyjmowane są zgodnie z art. 15 ust. 2 dyrektywy 2001/95/WE.

4. W ramach działań, o których mowa w art. 10 dyrektywy 2001/95/WE w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów, przed terminem wdrożenia niniejszej decyzji przez państwa członkowskie Komisja ustanowi wytyczne w celu ułatwienia praktycznego stosowania niniejszej decyzji.

Artykuł 7

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 lipca 2006 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

(Akty przyjęte na mocy Tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej)

DECYZJA KOMITETU POLITYCZNEGO I BEZPIECZEŃSTWA MONUC SPT/1/2006

z dnia 30 maja 2006 r.

w sprawie przyjęcia wkładów państw trzecich w operację wojskową Unii Europejskiej wspierającą Misję Obserwacyjną Organizacji Narodów Zjednoczonych w Demokratycznej Republice Konga (MONUC) podczas wyborów

(2006/499/WPZiB)

KOMITET POLITYCZNY I BEZPIECZEŃSTWA,

decyzji i działań Unii Europejskiej, które mają wpływ na kwestie obronne,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 25 akapit trzeci,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

uwzględniając wspólne działanie Rady 2006/319/WPZiB z dnia 27 kwietnia 2006 r. w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej wspierającej Misję Obserwacyjną Organizacji Narodów Zjednoczonych w Demokratycznej Republice Konga (MONUC) podczas wyborów ⁽¹⁾ w szczególności jego art. 10 ust. 2,

Artykuł 1

Wkłady państw trzecich

W następstwie konferencji w sprawie formowania sił i ich obsady przyjmuje się do celów operacji wojskowej w Demokratycznej Republice Konga wspierającej MONUC podczas wyborów wkład pochodzący z Turcji.

a także mając na uwadze, co następuje:

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

(1) Na wniosek Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa i zgodnie z zadaniami przydzielonymi przez Komitet Wojskowy Unii Europejskiej (EUMC) dowódca operacji UE i dowódca sił UE przeprowadzili w dniach 3 i 10 maja 2006 r. konferencje w sprawie formowania sił i ich obsady.

(2) W następstwie przygotowania zalecenia w sprawie wkładu Turcji przez dowódcę operacji UE i EUMC wkład Turcji powinien zostać zaakceptowany.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 maja 2006 r.

(3) Zgodnie z art. 6 Protokołu w sprawie stanowiska Danii załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską Dania nie uczestniczy w opracowywaniu i wprowadzaniu w życie

W imieniu Komitetu Politycznego
i Bezpieczeństwa

F.J. KUGLITSCH

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 116 z 29.4.2006, str. 98.